

rente af deres garantbeviser, hvis ikke de havde ombyttet dem til aktier.

Når de nye aktionærer ved sparekasseselskabets eventuelle opløsning kan få del i sparekassens gennem generationer opsamlede midler, hænger det sammen med, at de nye aktionærer og sparekassefonden må købe aktierne i sparekasseaktieselskabet til forskellige kurser. Når de nye aktier udbydes på markedet, vil det typisk ske til en pris, der ligger mellem 70 og 80 pct. af den indre værdi, medens sparekassefonden må købe sine aktier til 100 pct. af den indre værdi.

Dette sker af rent børstekniske grunde, og hvis sparekasseaktieselskabet blot bliver ved med at være sparekasseaktieselskab, sker der ikke alverden derved. Men der sker noget urimeligt, hvis sparekasseaktieselskabet opløses enten direkte eller ved fusion.

I så fald skal sparekasseaktieselskabets reserver fordeles imellem aktionærerne efter, hvor mange aktier de har. Og da de nye aktionærer ved sparekassens omdannelse til aktieselskab fik deres aktier billigere, end fonden fik sine, har de fået forholdsvis for mange aktier og fonden forholdsvis for få.

Derfor får aktionærerne også forholdsvis for meget af et opløsende sparekasseaktieselskabs reserver, medens den almennyttige sparekassefond får forholdsvis for lidt.

For at hindre noget sådant foreslår mindretallet, at fonden i opløsningssituationen får tilført lige så mange friaktier, som den i sin tid fik færre aktier, fordi den måtte købe sine aktier dyrere end de øvrige aktionærer.

De af industriministeren under nr. 1, 3, 4 og 7 stillede ændringsforslag vil mindretallet stemme imod. Specielt vender mindretallet sig imod ekspropriationsbestemmelsen i det under nr. 7 stillede ændringsforslag.

I den danske sparekasse, som har det største antal garantanter, har garantanterne indskudt ca. 35 pct. af den ansvarlige kapital. De resterende ca. 65 pct. er sparekassens reserver. De er tilvejebragt gennem generationers målbevidst konsolidering af den selvejende institution og er sparekassens egentlige, almennyttige egenkapital.

Hvis ændringsforslag nr. 7 bliver lovtæst, kan garantanterne, der på ingen måde er sparekassens ejere, vedtage at omdanne den selvejende institution til et aktieselskab, således at de 35 pct. garantkapital, som bliver til aktiekapital,

skal have mindst 90 pct. af de årlige overskud efter de lovpligtige henlæggelser (som aktionærerne også får ejendomsretten til). De 65 pct. reservekapital, der går over i aktieselskabets bundne sparekasserreserve, kan da højst få tilskrevet 10 pct. af de årlige overskud efter de lovpligtige henlæggelser. Dermed eksproprieres væsentlige dele af den selvejende institutions almennyttige egenkapital.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *industriministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af S og SF):

1) I det under nr. 3 foreslåede *kapitel 12 b* ændres i § 52 c, stk. 1, »efter reglerne i dette kapitel« til: »efter reglerne i §§ 52 d–52 g«.

Af et *mindretal* (S og SF):

2) I det under nr. 3 foreslåede *kapitel 12 b* indsættes i § 52 c efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Beslutning i henhold til stk. 1 kan kun træffes, såfremt mindst 1.000 af sparekassens garantanter har erklæret sig villige til at ombytte deres garantbeviser med aktier i aktieselskabet, jf. § 52 d, stk. 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Af *industriministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af S og SF):

3) I det under nr. 3 foreslåede *kapitel 12 b* udgår *stk. 2* i § 52 e.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

4) I det under nr. 3 foreslåede *kapitel 12 b* affattes § 52 e, stk. 3, der bliver stk. 2, således:

»Stk. 2. Et flertal af medlemmerne udpeges af sparekasseaktieselskabets bestyrelse blandt bestyrelsens medlemmer. Formanden for sparekasseaktieselskabets bestyrelse er altid medlem af fondens bestyrelse.«

Af et *mindretal* (S og SF):

5) I det under nr. 3 foreslåede *kapitel 12 b* affattes § 52 e, stk. 4, således:

»Stk. 4. Sparekasseaktieselskabets medarbejdere skal have samme forholdsmæssige repræ-